

**SEPARAȚIA PUTERILOR ÎN
PRINCIPALELE PROIECTE DE
CONSTITUȚIE ANTERIOARE
REVOLUȚIEI ROMÂNE DE LA 1848**

Lect.univ.dr. Roxana GHERGHE
Universitatea „Constantin Brâncuși” din
Târgu-Jiu

Rezumat

După intrarea în vigoare a Regulamentelor Organice și instaurarea în 1834 a domniilor regulamentare a urmat o perioadă scurtă de aparentă relaxare a activității revendicative de amploare și de importanță națională și socială. În cei dintâi patru ani de cărmuire (1834-1838) ai domnilor regulamentari, s-au adus în ambele țări unele modificări pe cale legislativă actului fundamental și se elaborează câteva memorii adresate aproape toate unor demnitari de diferite categorii ai Imperiului Țarist, numai unul adresat Porții și unul adresat unui organ intern (domnul Țării Românești) memorii datorate fie membrilor boierimii fie domnitorilor Principatelor dunărene, în mare majoritate boierimii moldovene și domnitorului Moldovei Mihail Sturdza. O parte a memoriilor s-au ocupat cu modul și efectele aplicării legii fundamentale în diverse ramuri ale administrației[1]; altele erau provocate de controversa dintre Mihail Sturdza și boierimea moldovenească, care se acuză reciproc, boierii pe domnitori pentru tiranie, abuzuri și aviditate, domnitorul pe boieri pentru nesupunere, intrigi și ostilitate față de autoritatea centrală.

În acest articol vor fi prezentate două importante proiecte anterioare revoluției de la 1848, proiectul lui Ion Câmpineanu și proiectul Conjurației confederative.

Cuvinte cheie: memorii, domnie regulamentară, emancipare națională, proiect de constituție, conjurație confederativă.

**Proiectul constituțional al lui Ioan
Câmpineanu**

Perioada regulamentară, perioadă marcantă a istoriei moderne a românilor, a debutat prin ignorarea uneia dintre dispozițiile principale ale legiurii, pe care Poarta Otomană

**POWERS SEPARATION IN THE MAIN
CONSTITUTION PROJECTS BEFORE
THE ROMANIAN REVOLUTION FROM
1848**

PhD Roxana GHERGHE
“Constantin Brâncuși” University of
Târgu-Jiu

Abstract

After the enforcement of the Organic Regulations and the establishment of the statutory reigns in 1834 a period of apparent relaxation followed for the claiming activity which had a national and social coverage and significance. During the four years of reigning (1834-1838) of statutory voivodes, legislative amendments were made in both countries and several memoirs were addressed to dignitaries from various categories of the Tsarist Empire, only one was addressed to the Ottoman Empire and one to an internal body (the voivode of the Romanian Country) memoirs due either to the nobility members, or to the Danubian Principalities voivodes, most of them to the Moldavian nobility and to Moldavia voivode Mihail Sturdza. Some of the memoirs referred to the method and effects of enforcing the fundamental law in various areas of the administration [1]; others were caused by the controversy between Mihail Sturdza and the Moldavian nobility, who accused each other, the boyars accused the voivodes of tyranny, abuses and greediness, the voivode accused the boyars for their lack of obedience, intrigues and hostility towards the central authority.

This article will describe two important projects before the Revolution from 1848, Ion Câmpineanu’s project and the confederative Conspiracy project.

Key words: memoire, statutory reign, national emancipation, constitution project, confederative conspiracy.

**Ioan Câmpineanu’s constitutional
project**

The regulations period, a significant period of Romanian modern history, started by ignoring one of the main provisions of the legislation that the Ottoman Empire had

o acceptase prin Convenția de la Sankt-Petersburg, din 17/29 ianuarie 1834. Astfel, conform prevederilor acestei Convenții, Regulamentele Organice erau recunoscute de Poarta Otomană, dar fiind „un caz cu totul particular”, cei doi domnitori ai Principatelor Române urmau să fie numiți de către cele două puteri[2]. Prin această eludare flagrantă, Rusia urmărea să-și întărească influența în Principatele Române[3].

Desemnați, ca domnitori la 15 aprilie 1834[4], de către puterea protectoare, Alexandru Ghica, în Țara Românească și, Mihail Sturdza, în Moldova, au ocupat tronurile în iunie același an[5], după ce au primit investitura la Constantinopol, la 19/31 mai 1834, în prezența monarhului[6].

Domniile regulamentare au fost instituite în urma ocupației militare, care afectase grav resursele Principatelor Române. Administrația românească, în această perioadă, era confruntată cu mari greutăți, protectoratul țarist fiind considerat instrument de dominație absolută[7]. Puterea protectoare avea dreptul de a judeca activitatea domnilor și a dispune destituirea lor[8]. Conform dispozițiilor prevăzute în tratatul de la Adrianopol, din anul 1829, Rusia se bucura de întreaga libertate de acțiune, dar această libertate se exercita numai cu asentimentul Porții Otomane[9].

Amestecul puterii protectoare era facilitat de dispozițiile prevăzute de Regulamentele Organice[10], conform cărora Rusia dispunea de un drept permanent de a se amesteca în afacerile interne ale Moldovei și Țării Românești[11].

Stipulațiile prevăzute în Regulamentele Organice instituiău în Principatele Române un cadru etatic modern, în limitele căruia a evoluat societatea civilă și s-a exteriorizat opoziția politică care, la început, s-a bazat pe legalitate și, nu pe acțiunea conspirativă[12]. Spiritul public s-a radicalizat în această perioadă din cauza contactului nemediat cu Occidentul[13].

Perioada regulamentară s-a caracterizat printr-o ascensiune considerabilă a mișcării românești de emancipare națională[14]. Modificarea statutului internațional al

accepted through the Sankt-Petersburg Convention, from 17/29 January 1834. Therefore, according to the provisions of this Convention, the Organic Regulations were acknowledged by the Ottoman Empire, but because “they were a special case”, the two voivodes of the Romanian Principalities were to be appointed by the two powers [2]. Through this obvious elusion, Russia wanted to consolidate its influence in the Romanian Principalities [3].

Appointed voivodes on 15th of April 1834[4], by the protecting power, Alexandru Ghica, in the Romanian Country and, Mihail Sturdza, in Moldavia, occupied the thrones in June the same year [5], after having received their investiture from Constantinople, on 19/31 May 1834, in the monarch’s presence [6].

Statutory reigns were established after the military occupation, which had seriously affected the resources of Romanian Principalities. During this period, the Romanian administration was facing hard times, the Tsarist protectorate being considered an instrument of absolute domination [7]. The protecting power had the right to judge voivodes’ activity and to order their dismissal [8]. According to the provisions stipulated by the Adrianople Treaty, in 1829, Russia enjoyed complete freedom of action, but this freedom could only be exercised with the consent of the Ottoman Empire [9].

The interference of protecting power was facilitated by the provisions stipulated by the Organic Regulations [10], according to which Russia had a permanent right of interfering in the internal affairs of Moldavia and the Romanian Country [11].

The stipulations provided in the Organic Regulations established a modern state framework in the Romanian Principalities, where civil society evolved and political opposition exteriorized which was first based on legality and not on conspiracy action [12]. Public spirit radicalized in this period because of the non-mediated contact to the West [13].

The statutory period was characterized by a considerable ascension of the Romanian

Principatelor Române, prin constituirea statului național, era un ideal al românilor prevăzut în art. 371 al Regulamentului Organic al Țării Românești. Astfel, conform dispozițiilor acestui articol, organizarea identică a instituțiilor social-politice din Principatele Române era un prim pas al unirii lor într-o singură entitate statală[15].

În Principatele Române, între anii 1834-1839, au fost emise o serie de memorii[16] de către membrii boierimii și domnitorii Principatelor Române, fiind adresate, în cea mai mare parte, unor demnitari ai Rusiei. Aceste memorii vizau, cu precădere, modul și consecințele aplicării legii fundamentale în diferite ramuri ale administrației. Au fost elaborate și memorii, care erau consecința contradicțiilor dintre domnitorul Mihail Sturdza și boierimea moldoveană, precum și propuneri de reformă care prevedeau: limitarea puterii domnului, a tendințelor absolutiste, asigurarea unei poziții independente a domnitorului față de boierime. Totodată, au fost emise și revendicări naționale: recunoașterea dreptului Principatelor Române de a bate monede proprii, dreptul la pavilion propriu. După cum remarca I. Stanomir, „autorii de proiecte sunt extrem de receptivi la sugestiile instituționale pe care constituționalismul le furnizează[17].

În primii ani ai domniilor regulamentare, în Țara Românească a luat amploare o mișcare națională, formată în jurul unui grup de deputați. Inițial, această mișcare avea drept obiectiv apărarea autonomiei în raport cu tendințele țariste de a anula prin articolul adițional al Regulamentului Organic orice inițiativă reformatoare internă[18].

În jurul lui Ioan Câmpineanu, în Adunarea Obștească a Țării Românești s-a constituit o adevărată opoziție națională, care acționa împotriva prevederilor articolului adițional. Aceasta, invocând „capitulațiile” cu Poarta Otomană și acordurile ruso-turce, prin care drepturile Principatelor la autogovernare dobândiseră o consacrare europeană, afirma drepturile de autonomie ale țării[19].

De-a lungul evoluției vocabularului constituțional, mișcarea condusă de colonelul

movement towards national emancipation [14]. The amendment of the international status of Romanian Principalities, through the establishment of the national state, was Romanians' goal provided by art. 371 of the Organic Regulations of the Romanian Country. Therefore, according to the provisions of this article, the identical organization of social-political institutions from the Romanian Principalities was the first step for uniting them into one state entity [15].

In the Romanian Principalities, between 1834 and 1839, several memoirs were drawn-up [16] by the nobility members and the voivodes of the Romanian Principalities, being most of them addressed to Russian dignitaries. These memoirs mainly referred to the method and consequences of enforcing fundamental law in various fields of administration. Memoirs were also elaborated which were the consequence of the contradictions between voivode Mihail Sturdza and Moldavian nobility, as well as reform proposals which provided: limiting voivode's power, absolutist trends, providing an independent position of the voivode towards the nobility. National claims were also issued: acknowledging the Romanian Principalities right to issue their own currencies, the right to their own pavilion. According to I. Stanomir, “project authors are extremely receptive to institutional suggestions that constitutionalism provides [17].

During the first years of statutory reigns, a national movement developed, formed around a group of deputies. Initially, this movement had the objective of defending autonomy in relation to Tsarist trends of cancelling any domestic reforming initiative through the addendum of the Organic Regulations [18].

Around Ioan Câmpineanu, in the Romanian Country National Assembly a real national opposition was established, acting against the provisions of the additional article. By calling the “capitulations” with the Ottoman Empire and Russian – Turkish agreements, according to which Principalities rights of self-management had acquired European

Ioan Câmpineanu, deputat de Brăila în Obșteasca Adunare, a ocupat un loc central, cu acest prilej fiind exprimate o serie de exigențe juridice, care se regăsesc și în prevederile Constituției de la 1866[20].

Încercarea de a ratifica articolul adițional secret potrivit căruia „În viitorime, orice modificării ce ar voi să facă mai în urmă Domnul la Regulamentul Organic nu se vor putea înființa și a se pune în lucrare decât după într-adins deslegare a Înaltei Porți și cu primirea curții Rusiei”[21] a stârnit o reacție de opoziție, pe care Rusia, probabil nu se baza[22].

Comisia, alcătuită din Ștefan Bălăcianu, Manoil Băleanu, Alexandru Ghica, Ioan Câmpineanu și Ioan C. Roset avea sarcina de a compara versiunea originală a Regulamentului Organic cu cea prezentată[23], precizându-se că, în cazul în care erau „unite cu duhul originalurilor Adunării, atunci le va supune la viitoarea Obștească Adunare”[24]. Nucleul dezbaterii era, de fapt, însuși statutul Principatelor Române. La 23 martie 1837[25], Comisia desemnată pentru cercetarea dispozițiilor revizuite ale Regulamentului Organic și-a depus raportul, arătând modificările pe care le depistase. Dezbaterile în Adunare a fost amânată până după plecarea sultanului, care era în vizită la Silistra. Dezbaterile în Adunare au debutat la 5 iunie 1837[26] și s-au terminat la 21 iulie 1837[27]. La 15/27 iulie 1837, forumul legislativ al Țării Românești a respins articolul adițional și a cerut aderarea șefului puterii executive la temeiurile care au justificat actul[28].

Debutul cugetării Partidei Naționale, însuflețită de Ioan Câmpineanu a fost prilejuit de apărarea drepturilor istorice ale românilor, printr-o abordare care făcea apel la raționamentele trecutului, reflectate în hatiserifuri și capitulații[29]. La 18 iulie 1837, cei 25 de deputați semnatari ai adresei înaintate domnitorului Alexandru Ghica, evidențiau faptul că la sfârșitul regulamentului manuscris semnat de boierii chemați în Adunarea de revizie exista „o adăugire care nu este trecută în Regulamentul tipărit și pus în lucrare chiar în vremea vremelniciei rosești oblăduiri”[30]. Se

acknowledgement, it affirmed the country’s autonomy rights [19].

During the constitutional vocabulary evolution, the movement lead by colonel Ioan Câmpineanu, Brăila deputy in the National Assembly, had a central place, an opportunity to express a series of juridical requirements that can also be found in the provisions of the Constitution from 1866[20].

The attempt to ratify the secrete additional article according to which “In the future, any amendments that the Voivode wants to make in the Organic Regulations, cannot be made and enforced without the Ottoman Empire approval and without Russia’s consent”[21] caused an opposition reaction, that probably Russia did not count on [22].

The commission, consisting of Ștefan Bălăcianu, Manoil Băleanu, Alexandru Ghica, Ioan Câmpineanu and Ioan C. Roset had the task of comparing the original version of the Organic Regulations with the submitted one [23], indicating that of “the Assembly originals were united, then it will submit them at the following National Assembly”[24]. The central point of the debate was the status of Romanian Principalities itself. On 23rd of March 1837[25], the Commission appointed to examine the revised provisions of the Organic Regulations submitted its report, indicating the amendments it had found. The debate in the Assembly was postponed until after the sultan’s departure, who was visiting. The debates of the Assembly started on 5th of June 1837[26] and ended on 21st of July 1837[27]. On 15/27 July 1837, the legislative forum of the Romanian Country rejected the additional article and asked executive power head’s accession to the reasons justifying the act [28].

The debut of the National Party’s ideas, animated by Ioan Câmpineanu was occasioned by the defence of Romanian historical rights, through an approach that appealed to the reasons of the past, reflected in decrees and capitulations [29]. On 18th of July 1837, the 25 deputies signatory of the application submitted to voivode Alexandru Ghica, revealed that at the end of the manuscript regulations signed by

argumenta că „adăogirea aceasta” contravenea: tratatelor și hațișerifurilor care „au întemeiat și au întărit politicașca ființă a acestei țări”, art. 52 al Regulamentului Organic, potrivit căruia orice act potrivit privilegiilor țării era lipsit de validitate[31], art. 5 al Tratatului de la Adrianopol care stipula dreptul Principatelor la „o administrație națională neatârnată”[32]. În concluzie, se arăta că Adunarea Obștească „s-a găsit întru neputință adăoga sau a prefăce ceva și împotriva acestor drepturi câștigate prin multele vechi și noi tractaturi și hațișerifuri, precum și nici o altă adăogire de asemenea natură eterogenă cu ființa acestui Prințipat”[33]. La presiunea consulului Rusiei, Adunarea a fost închisă. Astfel, la 18 iulie 1837, Al. D. Ghica cerea printr-un ofiș Adunării Obștești terminarea dezbaterilor prilejuite de adoptarea articolului adițional[34]. La 9/21 mai 1838, cu prilejul deschiderii celei de-a șaptea sesiune a Adunării Obștești, se da citire înaltului împărătesc firman[35]: „Dezbaterile ce s-au făcut în trecuta sesie unui articol hotărât în sfârșitul Regulamentului (prin care Împărăteasca Sa Mărire întărise daruri și pronomii) și amărintele orânduiei ce s-au întocmit petrecerii roseștilor oștiri în aceste țări, se socotesc cu totul întru neființă, și că acest articol are cuprindere încă, ca orice schimbare sau prefăcere s-ar cugeta a se afla mai la urmă asupra acestor întocmiri, să nu fie cu putință a se pune în lucrare, dacă mai întâiu nu se va da voie de la Înalta Sa Împărăție, și nu se va adăuga și primirea Roseștei Curți, și ca să se poruncească Adunării boierilor ce este să se strângă acum, ca înaintea tuturor lucrărilor sale, să înceapă a împreună într-un trup (precum s-a urmat și în Moldovia) toate osebitele articole ale Regulamentului și amăruntele sale dispoziții ce s-au fost întărite de Împărăteasca Sa Mărire în vremea când s-au încredințat Înălțimii Sale Domnia Țării Românești”[36]. Adunarea a votat textul modificat al Regulamentului Organic. Dezbaterile care au avut loc în legătură cu articolul adițional al Regulamentului Organic au slăbit pozițiile domnitorului. Reacția Partidei Naționale s-a concretizat în intensificarea activității grupului strâns în jurul colonelului Ioan Câmpineanu.

the boyars called in the review Assembly, there was an “appendix that was not recorded in the printed and enforced Regulations during the time of temporary Russian government”[30]. It was argued that “this appendix” was against: treaties and decrees which “established and consolidated the political existence of this country”, art. 52 of the Organic Regulations, according to which any act against the privileges of the country lacked validity [31], art. 5 of the Adrianople Treaty which stipulated Principalities right to an “independent national administration”[32]. In conclusion, it was showed that the National Assembly “could not add or amend anything against these rights earned through many old and new treaties and decrees, or make any other heterogeneous amendment with the existence of this Principality”[33]. At the pressure of the Russian consul, the Assembly was closed. Therefore on 18th of July 1837, Al. D. Ghica asked the National Assembly to complete the debates occasioned by the adoption of the additional article [34]. On 9/21 of May 1838, at the opening of the seventh session of the National Assembly, the highly imperial firman was read [35]: “The debates of the last session of an article decided at the end of the Regulations (in which his Royal Greatness consolidated gifts and privileges) and the disposal established for the Russian armies in these countries shall be considered completely obsolete and this article is still enforceable, in order for any amendment or alteration that may be made upon these provisions to be unable to be enforced, unless allowed by his Royal Greatness and with the consent of the Russian Court and order the Boyars Assembly that before its works, begin together (just like in Moldavia) the articles of the Regulations and its provisions consolidated by his Royal Greatness when his Highness received the Reign of the Romanian Country”[36]. The Assembly voted the amended text of the Organic Regulations. The debates on the additional article of the Organic Regulations weakened the voivode’s positions. The reaction of the National Party materialized in the intensification of the group

Lui Ioan Câmpineanu, unul din promotorii programelor de reforme burghezo-liberale[37], i-a revenit sarcina să strângă, pentru prima dată, eforturile „tinerilor”, în cadrul unei mișcări care, după cum s-a apreciat în literatura de specialitate[38], s-a desfășurat în ansamblul unor corelări europene. Ioan Câmpineanu, membru al Adunării Obștești și fruntaș al grupării politice inițiate în sânul societății filarmonice[39] a găsit sprijin la: Ion Ghica, D. Brătianu, Nicolae Kretzulescu, frații Golescu, C. Bolliac, Vasile Alecsandri, Costache Negruzzi, C. Rolla, Al. I. Cuza[40], cărora li se vor alătura Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu și „toată pleiada pașoptiștilor”[41]. Totodată, ajutor a găsit la prințul Adam Czartoryski și la partidul său revoluționar monarhist polon[42]. Ioan Câmpineanu era considerat „liberal convins, om de acțiune și incoruptibil, gata să se sacrifice pentru independența țării sale[43].

Din mănunchiul realizărilor lui Ioan Câmpineanu și al Partidei Naționale în domeniul politico-ideologic, pe primul plan se află formulările sintetice incluse în proclamațiile de drepturi și proiectele de organizare statală din noiembrie 1838. Nefiind de acord cu introducerea în Regulamentele Organice a unor dispoziții care ar fi determinat punerea sub o tutelă și mai apăsătoare din partea Rusiei și Turciei, Ioan Câmpineanu a devenit conducător al acțiunii politice care a urmărit, în principal, făurirea unui stat național independent. După cum remarca Ioan Stanomir „modernizarea cadrului etatic este acea condiție sine-qua-non în a cărei absență unitatea națională și eliminarea protectoratului rusesc sunt imposibile”[44].

Mișcarea de la 1838 s-a distins și prin existența „unui versant programatic”, a cărui finalitate a fost proiectul de Constituție[45], cu cele două versiuni, română și franceză și *Actul de unire și independență*, ambele fiind elemente cheie ale evoluției limbajului legal autohton[46]. Acest proiect venea să completeze declarația de principiu a Partidei Naționale din Țara Românească elaborată la 1/13 noiembrie 1838 sub numele de *Act de unire și independență*[47]. În acea declarație, membrii acestei partide

gathered around colonel Ioan Câmpineanu.

Ioan Câmpineanu, one of the promoters of the bourgeois-liberal reform programmes, had the task to gather together, for the first time, the young people's efforts in a movement which, as it has been appreciated in the literature [38], took part within the context of European correlations. Ioan Câmpineanu, a member of the National Assembly and leader of the political group initiated in the philharmonic society [39] found support in: Ion Ghica, D. Brătianu, Nicolae Kretzulescu, Golescu brothers, C. Bolliac, Vasile Alecsandri, Costache Negruzzi, C. Rolla, Al. I. Cuza[40], to whom Nicolae Bălcescu, Mihail Kogălniceanu and "the entire group of participants in the 1848 Revolution" joined [41]. He also found support in prince Adam Czartoryski and his Polish monarchist revolutionary party [42]. Ioan Câmpineanu was considered a "true liberal man, an incorruptible man of action, ready to sacrifice himself for the independence of his country [43].

Of his the achievements of Ioan Câmpineanu and of the National Party in the political-ideological field, first there are the synthetic provisions included in rights proclamations and state organization projects from November 1838. Because he did not agree with the introduction of provisions that would have caused a more pressing guardianship from Russia and Turkey into the Organic Regulations, Ioan Câmpineanu became a leader of the political action mainly focused on building an independent national state. According to Ioan Stanomir "the modernization of the state framework is the sine-qua-non requirements in whose absence, the national unity and Russian protectorate elimination are impossible"[44].

The action from 1838 distinguished itself through the existence of a "programmatic slope" whose goal was the Constitution project [45], with its two versions, Romanian and French and the *Unification and Independence Act*, both of them being key elements of the autochthonous legal language evolution [46]. This project completed the principle declaration

adunați ca să proclame drepturile locului și a expune plângerile condamnă „încălcarea libertății sfinte, a independenței și suveranității patriei care suferă asemenea rele și toți acei frați ai lor gem acum sub un giug din cele mai despotice și cele mai barbare să fie despozați a-i agiuta, a se însoți al lor cuget și a face împreună cu ei unul și singur norod obladuit de către unul și același șef și stăpânit de aceleași legi”[48]. Printre țelurile lor se numără și acelea că „un nou trup de legi politice, publice și civile se va alcătui pentru poporul român slobod și independent” precum și alegerea unui suveran al românilor care să respecte prevederile *Actului de unire și independență* și cele ale actului separat de numire a sa[49]. Se preconiza un stat independent și unitar care să cuprindă pe toți membrii împrăștiati ai nației („toate mădulările răspândite ale neamului”), ce trebuie să formeze un singur popor, cârmuit de același șef și stăpânit de aceleași legi („unul și singur norod obladuit de către unul și același șef și stăpânit de aceleași legi”). Se prevedea ereditatea tronului în familia celui care va fi ales, iar acestuia i se impunea obligația de a „giura nu numai a păzi condițiile acestui act și acelea ce să vor înscrie în dăosăbitul act al numirii, ci încă dă a face fericirea rumânilor, a dobândi independența, a face aliați și prieteni locului”

Elaborarea unui proiect de Constituție era, în concepția lui Ioan Câmpineanu de o deosebită importanță, izvorâtă dintr-o necesitate impetuoasă, atâta timp cât Regulamentul Organic fusese redactat în timpul unei ocupații militare, iar votarea de către Adunarea Obștească a Țării Românești a actului adițional din Regulamentul Organic revizuit în 1837 se făcuse din ordinul domnului, în urma firmanului Porții[50]. Prevederile cu privire la organizarea vieții de stat cuprinse în *Actele de unire și independență* sunt reluate și întregite în *Actul de numire a suveranului românilor*. *Actul de numire a suveranului românilor* s-a întocmit la 5/17 noiembrie 1838 și a conținut în afară de 6 articole introductive relative la acea numire, în care erau înscrise măsurile pentru perioada de constituire a noului stat și proiectul de lege fundamentală.(Anexa 1) Aplicarea Constituției

of the National Party in the Romanian Country drawn-up on 1/13 November 1838 under the name of *Unification and Independence Act* [47]. In this declaration, the members of this party gathered together to proclaim the rights of the place and present the complaints, reprove the “trespassing of the saint freedom, country’s independence and sovereignty that goes through such ordeals and all their brothers cry under a despotic and barbarian yoke, to help them, stand by them in thinking and make an unique people ruled by one and the same leader and managed by the same laws”[48]. Among their goals there are the ones that “a new group of political, public and civil laws shall be formed for the free and independent Romanian people” as well as the election of a sovereign for Romanians in compliance with the provisions of *the Unification and Independence Act* and with the separate act for his appointment [49]. An independent and united state was foreseen that would include all the scattered members of the nation, able to form one people ruled by the same leader and the same laws. It also provided throne heredity in the family of the elected one, and he had the obligation of “swearing to defend not only the provisions of this act and of the appointment act, but to bring happiness for the Romanians, achieve independent, make allies and friends for the place”

The elaboration of a Constitution project was, in Ioan Câmpineanu’s view, of great significance resulted from an impetuous need, as long as the Organic Regulations had been drawn-up during military occupation and the vote of the National Assembly of the Romanian Country for the additional act of the Organic regulations revised in 1837 has been made at the voivode’s order, according to the Ottoman Empire’s firman [50]. The provisions regarding the organization of the state life included in the *Unification and Independence Acts* are revised and completed in the *Romanians’ sovereign appointment act*. *Romanians’ sovereign appointment act* was issued on 5/17 November 1838 and included 6 introductory articles about the appointment

era prevăzută să înceapă, potrivit concepției autorului actului, numai după efectuarea alegerii suveranului și după realizarea statului unitar și independent. În articolele de numire a suveranului se preconizau măsuri tranzitorii importante pentru perioada de la data alegerii acestuia și până la terminarea războiului de independență, ce se prevăzuse a urma să înceapă în urma alegerii sale pe cale revoluționară. Se acorda suveranului pe tot acest timp putere dictatorială. Era înscrisă și obligația de a fi ostaș pentru toți românii în stare de a purta arme, pedepsirea cu moartea a tuturor trădătorilor dovediți (prin trădare sau vânzare se înțelegea „lipsa întru disciplină, nesupunerea, neîngrijirea la ale sale datorii”; cercetarea era atribuită unei comisii compuse din trei membri, iar pentru execuția pedepsei era prevăzut un termen scurt, de 24 de ore), rezervarea dreptului de grațiere și de comutare a pedepselor suveranului dictator, limitarea impozitelor din perioada războiului pentru independență numai de trebuințele statului și cheltuielile războiului și a duratei puterii dictatoriale a suveranului ea urmând să înceteze definitiv la 6 luni de la recunoașterea independenței românilor de către toate puterile străine, obligativitatea pentru conducătorul înzestrat cu puteri absolute de a promulga Constituția.

Constituția românilor, cuprinsă în ultimul articol al *Actului de numire al suveranului români*, conține 18 puncte indicate prin literele a-r. Textul cuprinde două versiuni juxtapuse: una română, alta franceză. La redactarea versiunii franceze, s-a remarcat contribuția lui Félix Colson, secretar al consulatului din București și autor ulterior al unor importante scrieri despre români[51]. În această Constituție se începe prin a se arăta, la punctul „a” că statul proiectat al Țării Românești este o țară a libertății, un loc slobod pentru toți cei care locuiesc în el, proclamând astfel principiul inalienabilității teritoriului țării. În punctele următoare se proclamă drepturile omului și ale cetățeanului: toți românii sunt egali în fața legii („deopotrivă înaintea pravilii”), nimeni neputând fi urmărit și arestat decât în cazurile prevăzute de lege și după

which provided the measures for the incorporation period of the new state incorporation and the fundamental law project. (Appendix 1) Constitution enforcement was provided to begin, according to the author of the act, after the election of the sovereign and after making the unitarian and independent state. The sovereign's appointment articles provided important transient measures for the period since its election until the end of the independence war, which had been foreseen to begin after its election through the revolution. The sovereign received dictatorial power for this entire time. It also provided the obligation to be a soldier for all the Romanians able to carry weapons, death penalty for all proven traitors (treachery or treason “meant the lack of discipline, insubordination, failure to pay the debts”; the investigation was assigned to a commission consisting of three members, and a short time of 24 hours was provided for the execution of the penalty), it reserved the right for pardoning and dictator's sovereign penalties switch, tax limitation during the period of the independence war for the needs of the state and war costs and sovereign's dictatorial power duration ending completely 6 months after the acknowledgement of Romanians' independence by all the foreign powers, leader's compulsoriness to promulgate the Constitution.

Romanian Constitution, included in the last article of *Romanians' sovereign appointment act*, includes 18 points indicated by letters a-r. The text includes two juxtaposed versions: one in Romanian, the other in French. In drafting the French version, we noticed the contribution of Félix Colson, secretary of the Bucharest consulate and later author of significant writings on Romanians [51]. This Constitution begins by indicating in point “a” that the Romanian Country status is a country of freedom, a free place for everybody living there, proclaiming the inalienability principle of the country's territory. The following points proclaim human and citizen's rights: all Romanian people are equal in front of the law, and nobody could be pursued and arrested

formele rescrise de ea și nici pedepsit înainte de a fi judecat; toți sunt admisibili („primiti”) în posturi civile și militare, toți contribuie la sarcinile statului așa cum va stabili „Adunarea nației”. Proiectul trasează, apoi, liniile fundamentale ale organizării de stat, preconizând un mod original de aplicare al principiului separației puterilor în stat.

Puterea executivă era încredințată suveranului „românilor”, a cărui persoană era inviolabilă. În calitate de șef suprem al statului comanda armata (forțele de uscat și vamale denumite „puterile de uscat și de ape”), declara război, încheia pacea și tratatele de alianță și comerț, numea în toate funcțiile de administrare publică, elabora regulamentele ordonanțelor necesare pentru executarea legilor. În ceea ce privește modul dobândirii tronului se preconiza pentru întâiul suveran al statului național independent o procedură extraordinară: alegerea sa, iar pentru suveranii următori, ca procedeu obișnuit, succesiunea în baza principiului eredității. La urcarea pe tron a moștenitorului acesta era obligat să jure în fața Reprezentanței naționale că va păzi cu credință constituțiile românilor. Se mai menționa că domnitorul și moștenitorul său va beneficia de o listă civilă votată de Reprezentanță Națională. Proiectul mai prevede responsabilitatea miniștrilor și a tuturor funcționarilor considerați „aghenții suveranului” pentru actele îndeplinite de ei în exercițiul funcțiunii. Se acorda numai membrilor Reprezentanței naționale dreptul de a acuza pe miniștri.

Puterea legislativă aparținea cumulativ suveranului și Reprezentanței Naționale. Se prevedea că suveranul nu o poate exercita singur, pe lângă inițiativa lui fiind necesar consimțământul („primirea”) Reprezentanței Naționale. Șeful statului sancționa și promulga legile. Modul alegerii Reprezentanței Naționale (Adunării) poate fi reconstituit numai pe baza unei scrieri a lui Félix Colson care ne informează că „toți românii, fără excepție, în vârstă de 25 de ani, trebuiau să fie electori și eligibili”. În atribuțiile și obligațiile acesteia erau înscrise: aprobarea impozitelor la cererea suveranului, cu prevederea că în timp de pace

except for the cases provided by the law and the forms rewritten by it or punished before trial; everybody is admissible (“received”) in civil and military positions, everybody contributes to the state duties, as the National Assembly will establish. Then, the project establishes the fundamental lines of state organization, providing an original method for enforcing the principle of powers separation in the state.

The executive power was entrusted to the “Romanians” sovereign, whose person was inviolable. As a supreme leader of the state, he was in command of the army (land and customs forces called “land and water powers”), declared war, concluded peace and alliance and trade treaties, appointed in all public administration functions, drafted ordinances regulations necessary for laws enforcement. As far as the throne reception is concerned, an extraordinary procedure was provided for the first sovereign of the national independent state: his election, and for the next sovereigns, as a common procedure, succession based on the principle of heredity. At the heir’s appointment on the throne he had to swear in front of the National Representation that he will watch over the Romanian constitution in faith. It also provided that the voivode and heir will have a civil list voted by the National Representation. The project also provides ministers’ responsibility and the responsibility of all public officials considered “sovereign’s agents” for the acts made by them based on their function. Only the members of the National Representation had the right to accuse ministers.

The legislative power jointly belonged to the National Representation. It provided that the sovereign could not exercise it on his own, his initiative requiring the consent of the National Representation. The head of the state approved and promulgated laws. The way the National Representation (Assembly) was elected can be reconstituted based on a writing of Félix Colson who informs us that “all Romanians, with no exception, having the age of 25, had to be electors and eligible”. Its attributions and obligations included: taxes

nici un impozit nu poate fi preluat fără acordul ei; votarea anuală a bugetului și revizuirea aplicării lui; controlul tuturor actelor de administrație ale miniștrilor fie că privesc administrația internă sau relațiile externe; întocmirea de rapoarte către șeful statului în legătură cu tot ce atinge interesul general; primirea de petiții („jalbe”) de la particulari. În scopul întăririi poziției lor și a asigurării libertății opiniei lor, se prevede că membrii Reprezentanței sunt inamovibili și nu pot fi trimiși în judecată decât după ce Adunarea Reprezentativă autorizează arestarea lor.

În ceea ce privește *puterea judecătorească*, se stipula că ea emană de la suveran, dreptatea dându-se în numele său de către magistrați. Sentințele tribunalelor se vor iscăli numai de către judecătorii care le-au pronunțat. Abaterile judecătorilor se vor pedepsi cu deosebită severitate; definirea și sancționarea abaterilor urmând să fie reglementată printr-o lege specială.

Acțiunea și proiectele Câmpineanului au fost cunoscute opiniei publice europene și stimulate de acesta. El a făcut un demers diplomatic la Constantinopol, Paris și Londra prin care încercase să intereseze puterea în unirea celor două Principate. Rusia a protestat la toate aceste încercări. Reprezentantul Angliei, Colquhonn, investit cu atribuții consulare i-a îndemnat pe români să se mențină strâns legați de suzeranitatea Turciei. Francezii i-au sfătuit pe români să se facă cunoscuți în Occident pentru a atrage sprijinul și simpatia puterilor europene. În anul 1839, diplomatul francez Hubert afirma că „ideea unirii celor două Principate și constituirea unui stat independent sub conducerea unui principe străin este tema generală a comentariilor politice”[52].

Proiectul Conjurației confederative

Perioada regulamentară, marcată de puternice contradicții și contraste, s-a individualizat în cadrul istoriei moderne a românilor, printr-un puternic conflict între vechi și nou în toate domeniile de activitate. În plan politic și social, acest conflict s-a materializat în

approval at the sovereign’s request, with the provision that in time of peace no tax could be collected without its approval; annual vote of the budget and reviewing its enforcement; control over all ministers’ administration acts whether they refer to internal administration or external relations; drawing-up reports to the head of the state regarding everything connected to the general interest; reception of petitions (“complaints”) from private persons. In order to consolidate their position and provide their freedom of opinion, it is provided that the Representation members are immovable and cannot be sent to trial unless the Representative Assembly authorizes their arrest.

As far as the *juridical power* is concerned, it stipulated that it comes from the sovereign, justice being made on his behalf by the magistrates. Courts’ decisions shall be signed all by the judges that sentenced them. Judges trespassing shall be punished very severely; trespassing defining and punishment shall be regulated by a special law.

Câmpinean’s actions and projects were known by the public opinion and stimulated by it. He initiated a diplomatic action at Constantinople, Paris and London attempting to interest the power in uniting the two Principalities. Russia protested against all these attempts. England’s representative, Colquhonn, invested with consular attributions encouraged the Romanians to stay related to Turkey suzerainty. The French advised the Romanians to be known in the West in order to get the support and sympathy of European powers. In 1839, the French diplomat Hubert said that “the idea to unite the two Principalities and incorporate an independent state under the leadership of a foreign prince was the general theme of political comments”[52].

The project of Confederative Conspiracy

The statutory period, marked by powerful contradictions and contrasts, was individualized in the Romanian modern history,

mișcările țărănești și ale populației orășenești, în lupta politică organizată împotriva Vechiului Regim[53].

După cum a afirmat A. D. Xenopol, punerea în aplicare a Regulamentelor Organice, precum și a legiurilor care, ulterior, le-au completat, au însemnat „prima transformare a societății românești din starea haotică a vieții orientale către aceea orânduită a Apusului civilizator”, introducând pentru prima dată în Principatele Române ideea statului în concepția ei modernă, ca viață a unui tot întocmit pe norme obștești, adică pe legi”[54].

Mihail Sturdza, domnitorul Moldovei, și-a desfășurat activitatea pe fondul unei opoziții sistematice și continue[55], declanșată de cerințele societății moderne românești, în antiteză cu obstacolele impuse de regimul regulamentar, cu amestecul în treburile interne ale țării, al consulilor puterii protectoare.

În epoca regulamentară, opoziția împotriva domnului, a regimului și a imixtiunii străine a ocupat un loc central în cadrul tulburărilor sociale și politice. Denunțând abuzurile săvârșite de către domnitorul Mihail Sturdza, opoziția s-a manifestat imediat după înscăunarea domnului prin memorii adresate curții din Sankt-Petersburg și ambasadorului rus de la Constantinopol. În ciuda faptului că în Moldova, votarea articolului adițional nu a întâmpinat rezistență, în Adunare a fost menținută o vie agitație[56]. Opoziția, în multiplele și variatele forme de manifestare, a fost doar o parte a mișcării sociale și naționale care frământa întreaga societate. Din perspectiva efectelor produse asupra societății, mișcarea opoziționistă și cea revoluționară, dar și acțiunile politice erau într-un raport de interdependență care nu permitea realizarea unei despărțiri[57]. Astfel, după cum s-a apreciat în literatura de specialitate, nu se poate stabili o linie de demarcație între Conjurația confederativă din 1839, acțiunea „Societății filantropice” sau acțiunile directe ale Frăției din 1845 și 1846[58]. Referindu-se la această Conjurație, istoricul Gheorghe Platon susține că apelativul de confederativă a fost acordat conjurației nu pentru rațiunile politice ale

through a powerful conflict between the old and the new in all fields of activity. At political and social level, this conflict materialized in peasants and cities populations' movements in the political fight against the Former Regime [53].

According to A. D. Xenopol, the enforcement of the Organic Regulations and the laws that completed them later, meant the “first transformation of the Romanian society from the chaotic state of oriental life towards the one managed by the civilizing West”, introducing for the first time the idea of state in its modern conception in the Romanian Principalities, as a way of living of a whole based on people's regulations, meaning on laws”[54].

Mihail Sturdza, Moldavia's voivode, developed its activity within the framework of a systematic and continuous opposition [55], started by the requirements of modern Romanian society, in opposition to the obstacles established by the statutory regime, with protecting power consul's interference in the domestic affairs of the country.

During the statutory age, the opposition against the voivode, regime and foreign interference had a central place within social and political disturbances. Denouncing the abuses committed by voivode Mihail Sturdza, the opposition acted immediately after the appointment of the voivode through memoirs addressed to the Sankt-Petersburg Court and to the Russian ambassador from Constantinople. Despite the fact that in Moldavia, the vote of the additional article faced no resistance, a state of restlessness was maintained in the Assembly [56]. The opposition, in its multiple and various forms of action, was just a part of the social and national movement that concerned the entire society. From the point of view of its effects on the society, the opposition movement and the revolutionary movement as well as political actions were in a relation of interdependence which did not allow a separation [57]. Therefore, as it has been previously said, we cannot draw a separating line between the Confederate conspiracy from 1839, the action of the “Philanthropic Society” or the direct

programului (care avea drept obiectiv constituirea unei confederații) ci pentru cele sociale: „Confederativă s-a numit pentru că conjurația s-a sistisit din toate stările: adevărați boieri, neguțători, trepte, lăcuiitori și proci”[59].

Proiectul Conjurației confederative, manifestare a scopurilor acțiunii conspirative, a fost inițiat de comisarul Leonte Radu în Moldova, în anul 1839. Organizată pe tiparul unei societăți secrete, în spiritul epocii, mișcarea lui Leonte Radu s-a deosebit, în comparație cu „scenariul politic al partidei naționale” din Muntenia prin „moderația arhitecturii etatice și a proiectului lor societal”[60].

Asemănarea cu „cărjunarii” de la 1822, remarcată de A. D. Xenopol[61] poate fi probată în ipoteza în care principiile reformatoare erau încadrate într-un șablon care păstra monopolul decizional al aristocrației, îndepărtând dominația „protipendadei”. Ne aflăm în prezența unei aspirații de guvernare nobiliară, de inspirație poloneză pătrunsă în Moldova: „În 1839, ocârmuirea Moldovei dă de urma unui complot ce țindea a răsturna starea de lucruri în ființă, și care ar fi putut avea urmări însemnate, dacă nu ar fi fost înăbușit chiar în leagănul lui. Un boier din treptele de jos, comisarul Leonte Radu unelțește această mișcare, împreună cu vreo alți 80 de inși între care întâlnim chiar nume de boieri mai mari, Sandulache Miclescu, Beizadea Costache Sturdza, Ștefănică Ruset(...) înșirate fără titluri de boierie, dar care după nume erau boieri. Mulți dintre conjurați erau boieri din cinurile cele mici, precum spătari, slugeri paharnici, comiși, medelniceri, ceea ce este cu atât mai straniu, cu cât noua întocmire căuta, ca și Constituția de la 1822 să lovească în boierimea mare, în folosul celei mici, iar nu și în cel al neboierilor”[62].

Acest proiect a avut un caracter mixt[63] provenit, ca și în cazul memoriului cărjunarilor, includerii în proiect, alături de alte prevederi, a aspirațiilor și idealurilor micilor boierimi. În cadrul documentului, pot fi remarcate diverse curente intelectuale care au marcat modelul societal, de unde și relativa sa eterogenitate: de la guvernarea nobiliară de tip

actions of the Fraternity from 1845 and 1846[58]. Referring to this Conspiracy, historian Gheorghe Platon says that the name of confederative was given to the conspiracy not for the political reasons of the programme (which had the objective of establishing a confederation) but for its social ones: “It was called confederative because the conspiracy was born from all states: boyars, traders, doctors, priests”[59].

The Project of the Confederative Conspiracy, an action of conspiracy action goals, was initiated by the equerry Leonte Radu in Moldova, in 1839. Organized according to the pattern of a secret society, Leonte Radu’s movement was especially significant, in comparison to the “political scenario of the national party” from Muntenia through the “moderation of their state architecture and their societal project”[60].

The resemblance with the 1822 „cărjunarii”, noticed by A. D. Xenopol [61] can be proved if the reforming principles were included in a pattern that kept the aristocracy’s monopole of decision, removing nobility’s domination. We are in the present of nobility’s government aspiration, of Polish inspiration introduced in Moldavia: “In 1839, Moldavia’s government identified a complot which tended to subvert the state of things, and which could have had significant consequences if it had not been removed at birth. A boyar from the lower steps, equerry Leonte Radu contrived this movement, together with other 80 people among whom we find names of great boyars, Sandulache Miclescu, Beizadea Costache Sturdza, Ștefănică Ruset(...) listed without titles of boyars, but who were boyars by name. Many of the conspirators were small boyars like sword bearers, cup bearers, equeries, stewards, which was even stranger because the new government attempted, just like the Constitution from 1822 to hit in the great nobility for the advantage of the small one [62].

This project had a mixed character [63] resulted from the inclusion in the project of small nobility’s goals and ideals along with other provisions. In the document we notice

polonez, până la idealul iosefinist al controlării bisericii de către stat[64]. Conform dispozițiilor prevăzute în acest proiect, protectoratului rus îi era substituit un regim de garanție colectivă al Marilor Puteri, între care și Poarta Otomană, considerată ca un potențial aliat: „rosienească protecția, care ca să poată ajunge scoposul cel are întins de mai bine de un veac, de a câștiga sub a ei domniei principatul acesta, s-au sânguit pe de o parte a slăvi aici înrâurirea Înaltei Porți, și pe de alta, a întemeia a sa influență în lucrurile dinlăuntru. Să se ceară la curțile Angliei, Franței, Austriei și Rusiei, ca toate olaltă să protijearisească această țară și să puie la cale precum se vor îndura[65]. Astfel, se pleda pentru înlocuirea protecției exclusive a Rusiei prin garanția colectivă a Angliei, Franței, Austriei și Prusiei. Totodată, domnitorul viitorului stat trebuia recrutat dintr-o familie domnitoare a Europei[66], conducând o federație care să regrupeze pe munteni, moldoveni și sârbi, reuniți într-o structură, conform modelului Germaniei[67].

În acest proiect era prevăzut și principiul separației puterilor în stat.

Puterea executivă era încredințată domnului ales de către reprezentanții tuturor categoriilor de boieri și ai celorlalți locuitori. În activitatea sa, șeful statului era sprijinit de un consiliu alcătuit din cinci senatori aleși de el din rândurile senatului sau ale unor mari demnitari.

Puterea legislativă era exercitată de Adunarea generală (seim) alcătuită din 32 de deputați în vârstă de cel puțin 30 ani și cu un venit de 3000 de galbeni[68], aleși din cinci în cinci ani în urma reunirii electorilor în capitală, unde scrutinul se organiza sub controlul Senatului[69], cu majoritate de voturi și căroră domnul să nu le poată acorda funcții sau recompense pe durata mandatului și de Senat, compus din 12 membrii aleși de boierime și prezidat de domn. Senatului îi erau atribuite largi prerogative, de la soluționarea unor probleme judecătorești până la administrarea averilor bisericesti[70]. Se mai prevedea: numirea de către domn a miniștrilor, responsabili pentru faptele conducătorului statului în fața Adunării generale și a justiției;

various intellectual trends that marked the societal pattern, hence its relative heterogeneity: from Polish type nobility government to Joseph goal of church control exerted by the state [64]. According to the provisions of this project, the Russian protectorate was replaced by a collective guarantee regime of Great Powers, among which the Ottoman Empire as well, considered a possible ally: “the Russian protection which, in order to reach her goal from more than a century, to win this principality under its reign, tried on one had to praise the influence the Ottoman Empire and on the other hand to establish its influence in the interior. To ask the courts of England, Austria and Russia to protect this country[65]. Therefore, Russian exclusive protection was to be replaced by the collective guarantee of England, France, Austria and Prussia. At the same time, the voivode of the future state had to be recruited from a reigning European family [66], leading a federation that was able to regroup the Muntenians, Moldavians, and Serbians reunited into a structure according to the model of Germany [67].

This project also provided the principle of powers separation in the state.

The executive power was entrusted to the voivode elected by the representatives of all categories of boyars and other inhabitants. In its activity, the head of the state was supported by a council consisting of five senators elected by it from the senate or of five high officials.

The legislative power was exerted by the General Assembly consisting of 32 deputies with ages of at least 30 years and with an income of 3000 ducats [68], elected every five years by the electors joined together in the capital city, where the ballot was organized under the control of the Senate [69], with majority of votes and who cannot be given functions or rewards by the voivode during their mandate and of the Senate consisting of 12 members elected by the nobility and ruled by the voivode. The Senate received large prerogatives, from the settlement of juridical matters to the administration of Church fortune

înlocuirea consiliului administrativ cu un senat, prezidat de domnitor, compus din 12 membri; numirea funcționarilor de către domn cu acordul Senatului, din orice categorie socială; interdicția pentru demnitari și funcționari de a se ocupa de speculații sau de a participa la licitațiile anumitor ramuri de venituri publice, sub pedeapsa pierderii funcției și a averii; răspunderea funcționarilor pentru abuzuri, vexațiuni și opresiuni față de locuitori și participarea unor membri aleși din rândurile tuturor categoriilor sociale ca ajutoare ale ispravnicilor în administrarea județelor și ale judecătorilor de la judecătoria în exercițiul justiției; înființarea pe lângă fiecare ispravnicie a câte unui birou pentru servitori și muncitori[71]; acordarea unor titluri de noblețe boierimii; alcătuirea unui consiliu al prințului, format din cinci senatori aleși de domn, din cadrul Senatului sau dintre marii demnitari ai statului; numirea de către domn a miniștrilor, responsabilitatea pentru faptele domnului în fața Adunării Generale[72].

În ceea ce privește **puterea judecătorească** se prevedea înființarea unei procuraturi compusă dintr-un corp de procurori și subprocurori sub conducerea unui procuror general, care să vegheze la respectarea legalității și să raporteze domnului și ministrului justiției despre toate încălcările legii care s-ar petrece în țară și fără verificarea căreia nici o hotărâre judecătorească să nu fie „validă”[73].

Deși reprimată atât mișcarea lui Câmpineanu cât și cea a lui Leonte Radu, în preajma revoluției de la 1848, unitatea națională devenise crezul politic al patrioților români, atât al celor din țară, cât și al celor aflați la studii în străinătate.

„Ținta noastră – spunea Bălcescu – socotesc că nu poate fi alta decât unitatea națională a românilor. Unitate mai întâi de idei și simțăminte, care să aducă apoi cu vremea unitatea politică”. Pornind de la aceste dorințe naționale, era anunțat, un program de emancipare națională și socială – impus de însăși dezvoltarea societății românești –, care va aduna în jurul revoluționarilor pașoptiști români forțele sociale dornice de progres și de înnoiri

[70]. It also provided: ministers’ appointment by the voivode, responsible for the actions of the state leader in front of the General Assembly and justice; administrative board replacement with a senate presided by the voivode, consisting of 12 members; high officials appointment by the voivode with the approval of the Senate, from any social category; interdiction for dignitaries and public officials to handle speculations or take part in auctions of certain public incomes fields, under the penalty of being deprived of their function and fortune; public officials’ liability for abuses and oppressions towards inhabitants and the participation of members elected from all the social categories as assistant of sub-prefects in counties management and judges during the exercise of justice; incorporation of an office for servants and workers at any sub-prefect’s office [71]; granting nobility titles to the boyars; making a prince council, consisting of five senators elected by the voivode, from the Senate or from the great dignitaries of the state; ministers’ appointment by the voivode, responsibility for the voivode’s actions in front of the General Assembly [72].

As far as the **juridical power** is concerned, it provided the establishment of a Prosecutor’s office consisting of a group of prosecutors and sub-prosecutors ruled by a general prosecutor that would monitor the compliance with the law and report the voivode and to the minister of justice on all the violations of the law that could occur in the country and without its verification no juridical decision will be “enforceable” [73].

Although both Câmpineanu’s movement and Leonte Radu’s movement were repressed, around the revolution from 1848, the national union had become the political belief of Romanian patriots from the country and of the ones studying abroad. “Our target – said Bălcescu – cannot be other than the national union of Romanians. A union of ideas and feelings able to bring political union in time”. Starting from these national desires, a national and social emancipation programme was announced – required by the development of

burghezo-democratice și care vor imprima revoluției de la 1848 trăsături comune în cele trei țări românești.

Anexa

Proiectul de Constituție elaborat de Ion Câmpineanu, 5/17 noiembrie 1838 Constituția românilor

a. Țara Rumânească este un loc slobod pentru câți în ea lăcuiesc, pământul ei nu se va putea înstrăina.

b. Toți rumânii sunt deopotrivă înaintea pravilei, toți primiți în posturile civile și militare și toți contribuiesc la trebuințele statului, precum se va hotărî de către Adunarea nații.

c. Slobozenia individuală este cheazășuită; nimeni nu va putea fi pârât și arestuit decât în întâmplările prevăzute de legi, și după formele ce ele hotărăsc; nimeni nu va putea fi pedepsit fără d-a fi mai întâi judecat.

d. Toți rumânii au dreptul a publica și de a tipări ale lor păreri; sunt toți fără osebite răspunzători pentru scrierile lor de ale lor cuvinte și fapte, după pravilă.

e. Persoana suveranului este nesiluită și sfântă; a suveranului este puterea săvârșitoare; suveranul este șeful cel mai înalt al statului și comandă puterile de uscat și de apă, declară războiul, încheie pacea, tractaturile de alianță și de comerț, numește întru toate locurile administrații publice, face reglementurile și ordonanțele, trebuincioase pentru săvârșirea legilor.

f. Suveranul nu poate întrebuița puterea legiuitoare fără primirea reprezentanții naționale.

g. Suveranul singur osebește și întărește legile.

h. Puterea judecătorească purcede de la suveran. Dreptatea se dă întru al lui nume prin magistrați neschimbați pe viață; hotărârile tribunalurilor să vor iscăli numai de către judecătorii ce le vor da; forfeitura sau vinele judecătorilor să vor pedepsi strașnic și să va

the Romanian society itself – that gathered around the Romanian revolutionaries from 1848 the social forces hoping for progress and bourgeois-democratic reforms and that will give the revolution from 1848 common features in all the three Romanian countries.

Annex

The Constitution project elaborated by Ion Câmpineanu, 5/17 November 1838 Romanian Constitution

a. The Romanian Country is a free place for all the people living here and its land cannot be alienated.

b. All Romanians are equal in front of the law, all of them are accepted in civil and military positions and contribute to the needs of the state, as shall be decided in the National Assembly.

c. Individual freedom is guaranteed; nobody can be handed in and arrested unless the law provides so and in accordance with its forms; nobody shall be punished without a trial.

d. All Romanian people have the right to publish and print their opinions; they are equally liable for their writings, according to the law.

e. The sovereign person is inviolable and saint; the power of acting belongs to him; the sovereign is the highest head of the state and commands the land and water powers, declares war, concludes peace, alliance and trade treaties, appoints in the positions of public administrations, makes regulations and ordinances, necessary for drawing-up the laws.

f. The sovereign cannot use the legislative power without the consent of the national assembly.

g. The sovereign alone differentiates and consolidates laws.

h. The juridical power originates from the sovereign. Justice is given on his behalf, through magistrates elected for life; courts decisions shall be signed by the judges giving them; judges forfeiture or mistakes shall be severely punished and a law shall be given in

regula printr-o întradins lege.

i. În vreme de război puterea suveranului va fi apurarea dictatorială.

j. Moștenitorii suveranului rumânilor la suirea lor pe tron vor jura față cu reprezentanții nații că vor păzi cu credință constituțiile rumânilor.

k. Se va înfățișa un ordin de cinste civil și militar.

l. Miniștrii și toți aghiotanții suveranului sunt răspunzători de toate acturile administrației lor și a slujbei lor. Numai reprezentanții nații singuri să dă dreptul de a aduce pâră asupra miniștrilor și a-i trage înaintea tribunalurilor țării.

m. În vreme de pace nici o dajdie să nu să va putea lua dacă nu să va primii de reprezentanții nații asupra cererii suveranului.

n. Deosebit de armia cea statornică să va înființa o gardă națională; o putere de apă să va ținea cu cheltuiala statului.

o. Șase luni după ce să va recunoaște independența, suveranul rumânilor să îndatorează a publica un trup complet de legi publice țivile și criminale. Aceste condici de legi întru putere prin singura promulgare a suveranului să vor revizui la fie ce zece ani potrivit cu & f.

p. Suveranul și moștenitorul său să vor bucura de o listă civilă votată de reprezentanții nații.

q. Reprezențația națională.

Toți rumânii fără osebire sunt reprezentanți. Reprezențația națională cercetează toate actele din lăuntru și din afară ale miniștrilor răspunzători, hotărăște bugetul ce i se înfățișează pe tot anul, revizează cheltuielile hotărâte de dânsa, are dreptul de a face raporturi suveranului asupra câtor să ating de interesul obștesc, primește jâlbi de la particulari, mădularele ei sunt nesiluite și nu pot fi dați supt judecată de cât după ce adunarea volnicește a lor arestuire.

r. Șase luni după recunoașterea independenții rumânilor, toți rumânii vor avea după cum să întărește prin & t, a să chibzui și a dezbate asupra propunerilor ce i vor face de către miniștri.

this matter.

i. In times of war, the sovereign's power will be dictatorial.

j. Romanian sovereign's heirs will swear at their appointment on the throne that they shall watch over the Romanian constitution with faith.

k. A civil and military order of honour shall be made.

l. Sovereign's ministers and adjutants are liable for all the acts of their administration and job. Only the representatives of the nation are allowed to accuse the ministers and bring them to court.

m. In times of peace no tax will be collected unless the sovereign's request is received from the representatives of the country.

n. A national guard will be formed different from the common army; a water power will be held at the state's expense.

o. Six months after the independence is acknowledged, the Romanian sovereign undertakes to publish a complete set of public civil and criminal laws. These books of laws shall be reviewed once in ten years.

p. The sovereign and his heir will enjoy a civil list voted by the representatives of the nation.

q. National Representation.

All Romanians are representatives without any difference. The national representation examines all the documents of the liable ministers, decides on the budget for the entire year, reviews expenses decided by it, is entitled to draw reports for the sovereign on the matters of national interest, receives taxes from private persons, his children are free and cannot be judged without the assembly's consent.

r. Six months after the acknowledgement of Romanians' independence, all Romanians will reflect and debate upon the proposals the ministers will make.

Cornelia Bodea, *Lupta românilor pentru unitatea națională.1834-1849*, București, Editura Academiei Române, 1967, p. 220-222

Note de subsol

- [1]Vlad Georgescu, *Mémoires et projets, 1831-1848*, București, Editura Academiei Române, 1972. p. 17-21, 37-107.
[2]D.A. Sturdza, C. Colescu-Vartic, *Acte și documente privitoare la Renașterea României*, I, p. 338-339.
[3]*Istoria Românilor*, VII/I, p. 100.
[4]Eudoxiu Hurmuzaki, *Documente privitoare la istoria românilor*, X, București, 1897. 17, p. 324-325.
[5]*Istoria Românilor*, VII/I, p. 100.
[6]Eudoxiu Hurmuzaki, 17, p. 404; I. C. Filitti, *Domniile române sub Regulamentul Organic 1834-1848*, București, 1915, p. 14-15.
[7]Eudoxiu Hurmuzaki, *op. cit.*, 17, p. 582.
[8]*Ibidem*, p. 469-470.
[9]A. Iordache, A. Stan , *Apărarea autonomiei Principatelor Române. 1821-1859*, București, Editura Academiei, 1987. p. 59.
[10]Eudoxiu Hurmuzaki, *op. cit.*, 17, p. 471-472.
[11]Anastasiu Iordache, Apostol Stan , *op. cit.*, p. 59.
[12]I. Stanomir, *Nașterea Constituției. Limbaj și drept în Principate până la 1866*, București, Editura Nemira, 2004, p. 131.
[13]*Ibidem*.
[14]Cornelia Bodea, *Lupta românilor pentru unitate națională, 1834-1849*, București, Editura Academiei Române, 1967, p. 11.
[15]*Regulamentele Organice ale Valahiei și Moldovei*, ediție de Paul Negulescu și George Alexianu, București, 1944. p. 130.
[16]V. Șotropa *Proiectele de constituție, programele de reformă și petițiile de drepturi din Țările Române în secolul al XVIII-lea și în prima jumătate a secolului al XIX-lea*,

Cornelia Bodea, *Romanians' Struggle for National Union.1834-1849*, Bucharest, Romanian Academy Press, 1967, p. 220-222

Footnotes

- [1]Vlad Georgescu, *Mémoires et projets, 1831-1848*, Bucharest, Romanian Academy Press, 1972. p. 17-21, 37-107.
[2]D.A. Sturdza, C. Colescu-Vartic, *Acts and documents regarding Romania's Rebirth*, I, p. 338-339.
[3]*Romanians' History*, VII/I, p. 100.
[4]Eudoxiu Hurmuzaki, *Documents regarding Romanians' history*, X, Bucharest, 1897. 17, p. 324-325.
[5] *Romanians' History*, VII/I, p. 100.
[6]Eudoxiu Hurmuzaki, 17, p. 404; I. C. Filitti, *Romanian reigns under the Organic Regulations 1834-1848*, Bucharest, 1915, p. 14-15.
[7]Eudoxiu Hurmuzaki, *op. cit.*, 17, p. 582.
[8]*Ibidem*, p. 469-470.
[9]A. Iordache, A. Stan , *Defending the autonomy of the Romanian Principalities. 1821-1859*, Bucharest, Academy Press, 1987. p. 59.
[10]Eudoxiu Hurmuzaki, *op. cit.*, 17, p. 471-472.
[11]Anastasiu Iordache, Apostol Stan , *op. cit.*, p. 59.
[12]I. Stanomir, *Constitution Birth. Language and law in the Principalities before 1866*, Bucharest, Nemira Press, 2004, p. 131.
[13]*Ibidem*.
[14]Cornelia Bodea, *Romanians' struggle for national, 1834-1849*, Bucharest, Romanian Academy Press, 1967, p. 11.
[15] *Wallachia and Moldavia Organic Regulations*, edition by Paul Negulescu and George Alexianu, Bucharest, 1944. p. 130.
[16]V. Șotropa *Constitution projects, reform programmes and rights petitions in the Romanian Countries during the 18th century and the first half of the nineteenth century*, Bucharest, Academy Press, 1976, p. 99.
[17]I. Stanomir, *Constitution Birth. Language and law in the Principalities before 1866*,

- București, Editura Academiei, 1976, p. 99.
- [17]I. Stanomir, *Nașterea Constituției. Limbaj și drept în Principate până la 1866*, București, Editura Nemira, 2004. p. 141.
- [18]I. C. Filitti, *Domniile române sub Regulamentul Organic. 1834-1848*, p. 38-40.
- [19]Apostol Stan, *Adunările obștești ale Principatelor române în lupta pentru apărarea autonomiei statale (1831-1848)*, în „Revista Arhivelor”, XXXIX, nr. 1/1977, p. 40-47.
- [20]I. Stanomir, *Nașterea Constituției. Limbaj și drept în Principate până la 1866*, p. 141.
- [21]I.C. Filitti, *Domniile române sub Regulamentul Organic. 1834-1848*, București, 1915, p. 39.
- [22]*Istoria Parlamentului și a vieții parlamentare în România până la 1918*, București, Editura Academiei, 1983, p. 57.
- [23]I. C. Filitti, *Domniile române sub Regulamentul Organic. 1834-1848*, p. 44.
- [24]*Analele parlamentare*, tom VI, partea II-a, p. 688.
- [25]I. C. Filitti, *Domniile române sub Regulamentul Organic. 1834-1848*, p. 44.
- [26]*Analele parlamentare*, tom VII, partea I, p. 19.
- [27]*Ibidem*, p. 1.
- [28]*Istoria Românilor VII/I*, p. 109.
- [29]I. Stanomir, *Nașterea Constituției. Limbaj și drept în Principate până la 1866*, p. 142.
- [30]*Analele parlamentare*, tom VI, partea I, p. 529.
- [31]*Regulamentele Organice ale Valahiei și Moldovei*, p. 143.
- [32]*Analele parlamentare*, tom VII/ I, p. 530.
- [33]*Ibidem*.
- [34]*Ibidem*.
- [35]*Ibidem*, tom VIII, partea I, p. 3-6.
- [36]*Ibidem*, p. 34.
- [37]V. Șotropa, *op. cit.*, p. 95.
- [38]D. Berindei, *Diplomația românească modernă de la începuturi la proclamarea independenței de stat (1821-1877)* București, Editura Albatros, 1995. , p. 66.
- [39]V. Șotropa, *op. cit.*, p. 96.
- [40]Cornelia Bodea, *Lupta românilor pentru unitate națională, 1834-1849*, p. 12.
- Bucharest, Nemira Press, 2004. p. 141.
- [18]I. C. Filitti *Romanian reigns under the Organic Regulations 1834-1848*, Bucharest, p. 38-40.
- [19]Apostol Stan, *National Assemblies of the Romanian Principalities in their struggle for defending state autonomy (1831-1848)*, in “Archives Magazine”, XXXIX, nr. 1/1977, p. 40-47.
- [20]I. Stanomir, *Constitution Birth. Language and law in the Principalities before 1866*, Bucharest, Nemira Press p. 141.
- [21]I.C. Filitti, *Romanian reigns under the Organic Regulations 1834-1848*, Bucharest, Bucharest, 1915, p. 39.
- [22]*History of the Parliament and parliamentary life in Romania before 1918*, Bucharest, Academy Press, 1983, p. 57.
- [23]I. C. Filitti, *Romanian reigns under the Organic Regulations 1834-1848*, Bucharest. 1834-1848, p. 44.
- [24]*Parliamentarian Annals*, tom VI, 2nd part, p. 688.
- [25]I. C. Filitti, *Romanian reigns under the Organic Regulations 1834-1848*, Bucharest. 1834-1848, p. 44.
- [26] *Parliamentarian Annals*, tom VII, 1st part, p. 19.
- [27]*Ibidem*, p. 1.
- [28]*Romanians' History VII/I*, p. 109.
- [29]I. Stanomir, *Language and law in the Principalities before 1866*, p. 142.
- [30] *Parliamentarian Annals*, tom VI, 1st part, p. 529.
- [31]*Organic Regulations of Wallachia and Moldavia*, p. 143.
- [32] *Parliamentarian Annals*, tom VII/ I, p. 530.
- [33]*Ibidem*.
- [34]*Ibidem*.
- [35]*Ibidem*, tom VIII, 1st part, p. 3-6.
- [36]*Ibidem*, p. 34.
- [37]V. Șotropa, *op. cit.*, p. 95.
- [38]D. Berindei, *Modern Romanian diplomacy from the beginning until proclaiming state independence (1821-1877)* Bucharest, Albatros Press, 1995. , p. 66.
- [39]V. Șotropa, *op. cit.*, p. 96.

- [41] *Ibidem*.
- [42] D. Berindei, *Diplomația românească modernă de la începuturi la proclamarea independenței de stat (1821-1877)*, p. 66.
- [43] V. Șotropa, *op. cit.*, p. 96.
- [44] I. Stanomir, *Nașterea Constituției. Limbaj și drept în Principate până la 1866*, p. 145.
- [45] *Ibidem*.
- [46] *Ibidem*.
- [47] Cornelia Bodea, *1848 la români, o istorie în date și mărturii*, vol. I, București, Editura Enciclopedică, 1982, p. 220-224; Vlad Georgescu, *Mémoires et projets, 1831-1848*, p. 111-113.
- [48] Cornelia Bodea, *1848 la români, o istorie în date și mărturii*, vol. I, p. 216-218.
- [49] *Ibidem*.
- [50] Inițial, articolul adițional a fost respins de către Adunarea Obștească din București. Sub presiunea consulului rus Rückman și a ofisului nr. 316 (firmanul Înaltei Porți), votarea Regulamentului Organic revizuit la 9/21 mai 1838 s-a făcut sub specificarea supunerii (deci nu din propria inițiativă a deputaților) din ascultarea față de firman (Cf. „Analele Parlamentare ale României 1831-1852”, tom VIII/1, p. 4).
- [51] Félix Colson, *De l'état present et de l'avenir des Principautés de Moldavie et de Valachie*, Paris, 1839; Idem, *Précis des droits des Moldaves et des Valaques fondé sur le droit des gens et sur les traites*, Paris, 1939.
- [52] Apostol Stan, *Protectoratul Rusiei asupra Principatelor Române 1774-1856, între democrație absolută și anexiune*, București, Editura Saeculum, 1999, p. 144-174; Iulian Oncescu, *Aducerea prințului străin pe tronul României, în Politică, diplomație și război. Profesorul Gheorghe Buzatu la 70 de ani*, Craiova, Editura Universitaria, 2009, p. 150.
- [53] *Istoria Românilor*, VII/I, p. 124.
- [54] A. D. Xenopol, *Istoria românilor din Dacia Traiană*, 11, București, 1930, p. 100.
- [55] *Istoria Românilor*, VII/I, p. 124.
- [56] *Ibidem*.
- [57] *Ibidem*, p. 126-127.
- [58] *Ibidem*.
- [59] Gheorghe Platon, „*Conjurația*
- [40] Cornelia Bodea, *Romanians' struggle for national union, 1834-1849*, p. 12.
- [41] *Ibidem*.
- [42] D. Berindei, *Modern Romanian diplomacy from the beginning until proclaiming state independence (1821-1877)*, p. 66.
- [43] V. Șotropa, *op. cit.*, p. 96.
- [44] I. Stanomir, *Language and law in the Principalities before 1866*, p. 145.
- [45] *Ibidem*.
- [46] *Ibidem*.
- [47] Cornelia Bodea, *1848 in Romanians, a history of data and evidence*, vol. I, Bucharest, Encyclopaedic Press, 1982, p. 220-224; Vlad Georgescu, *Mémoires et projets, 1831-1848*, p. 111-113.
- [48] Cornelia Bodea, *1848 in Romanians, a history of data and evidence*, vol. I, p. 216-218.
- [49] *Ibidem*.
- [50] Inițial, the additional article was rejected by the National Assembly in Bucharest. Under the pressure of the Russian consul Rückman and deed no. 316 (Ottoman Empire firman), voting of the revised Organic Regulations on 9/21 May 1838 was made under the specification of obedience (therefore not at the deputies' initiative) (Cf. “Romanian Parliamentary Annals 1831-1852”, tom VIII/1, p. 4).
- [51] Félix Colson, *De l'état present et de l'avenir des Principautés de Moldavie et de Valachie*, Paris, 1839; Idem, *Précis des droits des Moldaves et des Valaques fondé sur le droit des gens et sur les traites*, Paris, 1939.
- [52] Apostol Stan, *Russian Protectorate over the Romanian Principalities 1774-1856, between absolute democracy and incorporation*, Bucharest, Saeculum Press, 1999, p. 144-174; Iulian Oncescu, *Bringing the Romanian prince on Romania's throne, in Politics, diplomacy and war. Professor Gheorghe Buzatu at the age of 70*, Craiova, Universitaria Press, 2009, p. 150.
- [53] *Romanians' History*, VII/I, p. 124.
- [54] A. D. Xenopol, *Romanians' History in Traian's Dacia*, 11, Bucharest, 1930, p. 100.
- [55] *Romanians' History*, VII/I, p. 124.
- [56] *Ibidem*.
- [57] *Ibidem*, p. 126-127.

- confederativă" din 1839. o nouă perspectivă de abordare, în Gheorghe Platon, *De la constituirea națiunii la Marea Unire. Studii de istorie modernă*, vol. III, Iași, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza”, 2000, p.112.
- [60]I. Stanomir, *Nașterea Constituției. Limbaj și drept în Principate până la 1866*, p. 160.
- [61]A.D. Xenopol, *Istoria partidelor politice în România, de la începuturi până în 1866*, București, 1910, p. 193-194.
- [62]*Ibidem*.
- [63]V. Șotropa, *op. cit.*, p. 106.
- [64]Emanuel Turczynski, *De la iluminism la liberalismul timpuriu*, București, Editura Fundației Culturale Române, 2000, p. 179.
- [65]I. C. Filitti, *Domniile române sub Regulamentele Organice. 1834-1848*, p. 507-509.
- [66]A. D. Xenopol, *Istoria partidelor politice în România, de la începuturi până la 1866*, p. 195.
- [67]Valerian Popovici, *Date noi despre conjurația confederativă din 1839*, în „Studii și cercetări științifice”, Iași, I (1950), p. 456.
- [68]*Istoria României*, vol. III, p. 999.
- [69]*Ibidem*.
- [70]V. Șotropa, *op. cit.*, p. 107.
- [71]Valeriu Șotropa, *op.cit.*, p. 106-108.
- [72]I.Stanomir, *Nașterea Constituției. Limbaj și drept în Principate până la 1866*, p. 163.
- [73]Valeriu Șotropa, *op.cit.*, p. 108.
- [58]*Ibidem*.
- [59]Gheorghe Platon, “*Confederative Conspiracy*” from 1839. A new approach perspective, in Gheorghe Platon, *From the establishment of the nation to the Great Union. Studies of Modern History*, vol. III, Iași, University Press „Alexandru Ioan Cuza”, 2000, p.112.
- [60]I. Stanomir, *Language and law in the Principalities before 1866*, p. 160.
- [61]A.D. Xenopol, *History of political parties in Romania, from the beginning to 1866*, Bucharest, 1910, p. 193-194.
- [62]*Ibidem*.
- [63]V. Șotropa, *op. cit.*, p. 106.
- [64]Emanuel Turczynski, *From Illuminism to Early Liberalism*, Bucharest, Romanian Cultural Foundation Press, 2000, p. 179.
- [65]I. C. Filitti, *Romanian reigns under the Organic Regulations 1834-1848*, Bucharest. 1834-1848, p. 507-509.
- [66]A. D. Xenopol, *History of political parties in Romania, from the beginning to 1866*, p. 195.
- [67]Valerian Popovici, New data on the confederative conspiracy from 1839, in “*Studies and scientific researches*”, Iași, I (1950), p. 456.
- [68]*Romanian History*, vol. III, p. 999.
- [69]*Ibidem*.
- [70]V. Șotropa, *op. cit.*, p. 107.
- [71]Valeriu Șotropa, *op.cit.*, p. 106-108.
- [72]I.Stanomir, *Language and law in the Principalities before 1866*, p. 163.
- [73]Valeriu Șotropa, *op.cit.*, p. 108.